

ПРОТОКОЛ

№ 463

гр. Сливен, 18.03.2024 г.

РАЙОНЕН СЪД – СЛИВЕН, V СЪСТАВ, в публично заседание на осемнадесети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Анна К. Д.а

при участието на секретаря Мариана В. Т.а
Сложи за разглеждане докладваното от Анна К. Д.а Наказателно дело частен характер № 20232230201049 по описа за 2023 година.
На именното повикване в 13:30 часа се явиха:

Тъжител с пор № 1, редовно призован, се явява лично и се представлява от адв. С. К. от АК – Сливен, надлежно упълномощен.

Подсъдимия с пор. № 2, редовно призован, се явява лично и с адв. С. С. от АК-Сливен, надлежно упълномощен.

Свидетели с пор. № 3 и 4, редовно призовани се явяват лично.

АДВ. К.: Да се даде ход на делото.

АДВ. С.: Да се даде ход на делото.

Съдът счита, че в днешното съдебно заседание, не са налице процесуални пречки за даване ход на делото, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД на делото.

Делото е във фаза на съдебно следствие.

ДОПУСКА до разпит **И. Д. Д.**

САМОЛИЧНОСТ НА СВИДЕТЕЛЯ:

Пореден № 10 – **И. Д. Д.** – 27 г., бълг. гражданин, със средно образование, неженен, работи, неосъждан, без родство със страните по делото

Предупреден за наказателната отговорност по чл. 290 от НК, обещава да каже истината.

СВИД. И. Д. Д., РАЗПИТАН КАЗА: Не познавам тъжителя и подсъдимия. Виждал съм подсъдимия, във фитнеса, който се намира на бул. П Х. Бил съм свидетел на спречкване

между страните. Излязох от фитнеса и ги видях да се боричкат на пътя. Отидох до тях, те се намираха на срещуположната страна на фитнеса, доколкото си спомням. Имаше още един човек с тях, който не го познавам и не му зная името. Той също участваше в боричкването. Като отидох до тях, те бяха един върху друг, дръпнах ги и ги разтървах. Не видях по никой от тях да има кръв. Този случай се развиваше на пътя. Не видях замахване и нанасяне на удари. Това, което се разиграваше се случваше преди кръстовището на бул. П Х и ул. П Я, в посока кв. Сини камъни. Не помня какво са си говорили един на друг. Там имаше и коли, доколкото си спомням. В момента не разбрах защо са се спречквали, след това от самото дело разбрах. Наоколо имаше и други хора, които гледаха, но никой не се намеси. Познавам собственика на фитнеса - Х., но не си спомням, да съм го видял да идва или да се намира до колите. На другия ден той ме извика, за да ми каже, какво се е случило. Впоследствие Х. ме извика, да свидетелствам. Не си спомням, Х. дали беше този ден във фитнеса. Аз излязох от фитнеса, защото приключих тренировката. Не си спомням, да съм видял Х. да е излизал след мен от фитнеса. В боричкването видях И., тъжителя и още едно лице, което не познавам. Те бяха заедно. Третото лице което не е в момента в залата, не си спомням какво правеше там. Не си спомням, какво точно е правил този трети човек там. Аз дръпнах единия, след това дръпнах другия, но кой дръпнах първо не си спомням. Не си спомням дали и третия човек се наложи да го дръпна. След като ги разтървах, аз си тръгнах. Другата страна доколкото си спомням, тъжителя и другия човек бяха върху подсъдимия. Мисля, че агресията беше от тяхна страна. Не си спомням да съм чул обидни думи и действия.

СТРАНИТЕ: Нямаме въпроси.

Съдът ПРИСТЪПИ към разпит на подс. И. Т. И..

ПОДС. И., РАЗПИТАН КАЗА: Случката се развива до хотел А. Бях ходил до магазин Везна, за да взема една торба лепило. Тръгнах от Везната в посока П Х, улицата е с разделителен остров, има за паркиране в средата. Когато стигнах до П Х, подадох мигач на дясно и видях, че няма автомобили, които да ми пречат да завия. Впоследствие, той е бил малко по-назад, не съм го видял, но той искаше да мине преди мен. Тази кола, идва от подолната пресечка и иска да се включи в булеварда и той караше малко по-силно, трудно спря, нямаше ПТП, просто и аз не мога да го разбера, даже нямаше никакъв проблем, според мен. Направих някакви жестове с ръце, доколкото си спомням. От там тръгнах надолу по булеварда и впоследствие поглеждам на огледалото и виждам сиво БМВ тръгва след мен, кара го момчето. Започна да ми пибитка и да святка, аз се притесних, понеже ме притесняваше с автомобила си. Не знаех какво да правя, не исках да спирам, виждаше се, че са двама, но вече около километър ме гонеха и ме преследваха. Точно до магазина, имаше малко място, понеже доста сериозно ме притесняваше с автомобила си и реших да спра. Той спря директно на платното на бул. П Х. Аз слязох и те слязоха двамата, тонът беше нормален, аз обясних, че съм на булеварда, че няма смисъл да правим глупости, той започна да ме обижда, мишок, аз бях с работни дрехи, трошляк ми каза. Той започна да ми вика, „ти мене познаваш ли ме кой съм“. Аз му казах, че не ме интересува, а той ми казва, че ако трябва ще спреш да мина. След това, след думите, които той каза, аз се обърнах и в този

момент, той ме заплю, аз не издържах и също го заплюх, което е най-голямата ми грешка. От там те двамата скочиха и ме нападнаха. Момчето се казва М. Н., той се нахвърли върху мен и ме прегърна, а Ж. Ж. посегна. Аз обаче успях да се предпазя и си извадих едната ръка. Също го хванах за горнището - анцуг с цип, успях да го хвана за горнището, той също започна да ме дърпа, както и неговия спътник. Впоследствие, добре, че дойде момчето, което беше свидетел, хвана Ж. и го издърпа за раменете и ни разтърва. М. Н. ме държеше през цялото време, не ме е удряло момчето и нещата малко се успокоиха. Падна ми и телефона, счупиха го, но няма значение. Реших да си тръгвам, понеже случката не е сериозна, но той отговори, ти ще видиш сега какви хора имам, ще се обадя по телефона и започна за звъни на полицаия Р.. Аз също реших да се обадя, понеже не знаех той на кой звъни. Разбрах, че е пуснат сигнала и патрулката пътува вече. В този момент се обадох на Х., да дойда при мен, ако може. Притеснявах се дали да не се нахвърлят отгоре ми отново. През това време, М. Н. каза на Ж. Н. да си премести колата от пътното платно, да я вкара в пресечката на магазин Ал. Той я вкара навътре в улицата, през другото време беше в средата на пътното платно и задръстваше движението. Х. дойде просто за защита и след 2-3 минути дойдоха полицаите. Поискаха обяснение от Ж. и от мен. Накратко им обяснихме ситуацията и подписахме по един протокол. Ако беше толкова много бит, Ж. Ж. щеше да каже на полицаия, как съм го бил. Ако имаше видими следи по него, щеше да каже как съм го бил. М. Н. щеше да съобщи на полицаите как съм го бил, а той не каза и дума. Ако беше бит Ж. Ж. щеше да са защити, но той не каза и дума. Впоследствие разбрах, че е подал оплакване. Доста време след това ходих да си лея куршум бях уплашен той ме преследва цял километър, аз бях уплашен за живота си. Това е цялата случка, описана от мен. Автомобила беше от ляво на мен, почти на средата на платното, но не чисто в ляво, а на задния ми калник имаше разС.ие. Преследването беше агресивно и си мислех, че всеки момент ще бъда блъснат и за това се наложи да спра на магазин Ал. Притесних се за мен и за участниците в движението. За това се наложи да спра, принуден от него.

АДВ. К.: Нямам въпроси и няма да соча други доказателства по делото.

АДВ. С.: Нямам въпроси и няма да соча други доказателства по делото.

На основание чл. 283 от НПК, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЕМА и ПРИЛАГА всички писмени материали приложени по делото, както и приложените по НЧХД № 755/2021 година на СлРС, НЧХД № 1155/2020 година на СлРС и НЧХД № 748/2019 на СлРС.

АДВ. К.: Нямам възражения по писмените материали приложени по делото.

АДВ. С.: Нямам възражения по писмените материали приложени по делото.

Съдът счита делото за изяснено от фактическа страна, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИКЛЮЧВА съдебното следствие.

ДАВА ХОД на устните

СЪДЕБНИ ПРЕНИЯ:

АДВ. К.: Г-жо съдия считам, че от събраните по делото доказателства, вината на подсъдимия по отношение на повдигнатото обвинение се доказва по категоричен и несъмнен начин. Същия е извършил престъплението, за което е обвинен, а именно, причинил е на тъжителя няколко леки телесни повреди, което представляват престъпление по смисъла на наказателния кодекс по чл. 130 ал. 1. По казуса има постановени доколкото си спомням, три осъдителни присъди, които, както казвам и сега, категорично считат съдебните състави считат, че подсъдимият е извършил престъплението за което му е повдигнато обвинението, като съвсем накратко, ще посоча, че причината, този казус да се постави за разглеждане пред Вас е решението на Окръжния съд, последното № 124 , постановено по ВНДЧХ № 305/2023 година на Окръжен съд – Сливен, с което след като въззивният съд се е запознал с всички доказателства по делото е счел, че всъщност съдебният състав преди Вашия е признал за виновен подсъдимия само за причиняване на една лека телесна повреда, като не е изложил мотиви защо не го е признал по останалите установени категорични по делото леки телесни повреди, както с показанията на свидетелите, така и категорично от изготвената съдебно медицинската експертиза. В мотивите на Окръжният съд, не са изложени други основания или съмнения по отношение на авторството на това деяние. Съвсем накратко ще посоча, че всички разпитани свидетели установиха с показанията си, че действително, че конфликт между тъжителят и подсъдимият е имало. Единствен очевидец на целия конфликт е свидетелят М. Н.. Същият описва категорично и безпротиворечиво всичко което е виждал по случая, което съвпада изцяло с посочените в тъжбата от обективна страна факти и обстоятелства, а така също и описаните телесни увреждания. Считам, че в настоящото съдебно производство отново по категоричен начин това се доказва и от изготвената съдебно медицинска експертиза за пореден път, която в своето заключение е установил едни и същи обстоятелства и факти и увреждания, като ще посоча само, че на втория въпрос, а именно: Какъв е механизма на констатираните телесни увреждания? вещото лице е посочило, както и в предходната експертиза, че тези увреждания са получени по време на борба, чрез нанасяне на удари с ръце. В предходната експертиза, пък е посочено, че тези увреждания на тъжителя, не е възможно да се получат с такива характеристики и локализации, по начин описан от подсъдимия в неговите показания, дадени по делото. Тук е мястото да посоча, че в настоящото дело пък, подсъдимия, интересно защо, не счете да посочи, както доколкото си спомням посочваше преди това, че все пак някакви между тях стълпотворения, удари, боричкания, падания по земята е имало, но това е негово право разбира се, че той може да говори, каквото си иска. Но съдът, все пак е този, който преценява събраните всички доказателства, относими разбра се и установени по категоричен начин. В тази връзка, само ще добавя, че беше разпитан и един от лекарите, които е прегледал, непосредствено след случая тъжителя и той също е установил тези увреждания, които са посочени, както в тъжбата, така и в съдебно медицинската експертиза, а и е посочено и каква е причината, тъжителят да отиде в спешно отделение. В тази връзка, аз считам, че няма нужда повече да заемам вашето време с други анализи, тъй като, както казах по-рано по това дело поне три

пъти сме се ангажирали със съдебни прения по въпроса. В тази връзка моля да постановите съдебен акт, с който да признаете за виновен подсъдимия И. Т. И. по така повдигнатото му обвинение, а именно, че е причинил на Ж. Ж., няколко телесни увреждания, представляващи леки телесни повреди, които са описани подробно в експертизата изготвена по настоящото дело, да го осъдите за всяка една от тях, да го признаете за виновен за всяка една от тях, като му наложите справедливо наказание, което според мен е такова, което му е наложено с предходната присъда, а именно, да бъде освободен от наказателна отговорност и да му бъде наложено наказание по смисъла на чл. 78А от НК, тъй като същият към момента на инцидента е бил неосъждан, и тази хипотеза следва да се приложи, като най-благоприятна за дееца. По отношение на приетия за разглеждане граждански иск, моля да се уважи в пълен размер, тъй като както посочих преди малко установиха се мисля, че общо пет леки телесни увреждания, които, ако бъдат преценявани всяка една по отделно и съответно репарирани с някаква сума, то тази сума би била тази, която е претендирана по гражданския иск, а именно сумата от три хиляди лева. В случай, че уважите гражданския иск, Ви моля тая сума, да бъде осъден подсъдимият за заплати на тъжителя, ведно със законната лихва от датата на увреждането Претендираме разноски за всички съдебни производства и досъдебно производство по настоящия казус.

ТЪЖИТЕЛЯТ: Нямам какво да добавя, присъединявам се към изложеното от повереника си.

АДВ. С.: Г-жо съдия, Вие сте четвъртият наказателен състав, който администрира това наказателно производство на първа инстанция. За протокола, държа да отбележа, че по отношение на моя клиент, няма влязла в сила присъда - оправдателна или осъдителна. По отношение на него е налице презумпцията на чл. 14 от НПК – няма влязла в сила присъда. Този казус не следва да се разглежда едностранно. Този казус е израз на един стар принцип в правото, да се черпят права, от собствено противоправно и виновно поведение. Започваме с поведението на частния тъжител. В подкрепа на агресивното му поведение в цялата фаза на случая са показанията на свидетеля М. Н.. Ще си позволя само някои от тях, които той срамежливо пропуска. В показанията по НЧХД № 748/2019 година, свидетелят М. Н., казва следното: „искахме да завием наляво, но тръгнахме след подсъдимия“. Не така срамежливо, той признава в показанията си по воденото по случая досъдебно производство, че са тръгнали да преследват моя клиент. Налице е едно агресивно поведение от страна на тъжителя, което нарушава, както правилата на човешкия морал, така и ЗДвП. На почитаемия съд, само ще припомня, че е забранен звуковият сигнал в населено място. Той се използва се само и тогава, когато следва да се предотврати произшествие. Забранени са и светлинни сигнали, които агресивно е използвал тъжителя. Принудил е да спре моя клиент, бил е нападател от двама по-едри от него мъже. Защо започнах с това, че Вие сте четвърти състав. Трите предходни състава, не отчетоха едно много важно обстоятелство, че И. Т. е бил преследван, бил е принуден да спре, бил е обект на нападение. В тези случаи закона казва, че е налице условие на неизбежна отбрана, той не е бил длъжен, така повелява и закона, да се спаси с бягство. Той е останал и той е нападател агресивно от тъжителя и се е отбранявал.

Не следва този казус да се разглежда едностранно, че тъжителят е бил изправен, априори, т.е. без наличието на каквото и да е категорични и несъмнени доказателства, подсъдимия е виновен. Не, той не е виновен, той се е защитавал, срещу двама нападатели. По отношение на причинените телесни увреждания на тъжителя. По случая са разпитани две групи свидетели. От едната страна свидетели, които са в подкрепа на обвинението, а именно свидетелите М. Н. и В. Д., които не следва да се кредитират, защото М. Н. така срамежливо призна, че са приятели с тъжителя и всеки ден са заедно и това сочи за неговата необективност и пристрастност. Освен това, както споделих и преди малко, показанията му са противоречиви. Прав беше моя клиент да заяви, че ако той беше видял И. Т. да нанася удари на Ж. Ж., то би ги съобщил на полицейските служители. Пристигналите на място полицейските служители К. и Ж., не са установили травматични увреждания, видими, травматични увреждания по лицето и тялото на частния тъжител. Описаните в съдебно медицинското удостоверение наранявания не са установени по несъмнен и категоричен начин, че са нанесени от моя клиент. Обръщам внимание на почитаемия съд, че свидетелите Ж. и К. са полицейски служители, не са заинтересовани от изхода на делото, техните показания са последователни и безпротиворечиви. Те се потвърждават и от показанията на свидетелите Х. С. и В. В., които са присъствали на инцидента, т.е. сочат за агресивно поведение от страна на тъжителя и липса на видими увреждания по главата и тялото на същия. Моето становище е, че обвинението не е доказано, по несъмнен и категоричен начин, т.е. да са налице нанесени удари от страна на И. Т. и те да са причинили видими увреждания на Ж. Ж.. По отношение на предявеният граждански иск считам, че той не беше доказан по основание и размер и като такъв, следва да бъде отхвърлен изцяло. По отношение на направените от нас разноски за адвокатско възнаграждение в това производство, моля да ни бъдат присъдени. С оглед на изложеното от мен и становището ми, че обвинението не е доказано по несъмнен и категоричен начин е това, че основна вина за инцидента носи тъжителя със своята агресия, преследване, дори до сериозна опасност от предизвикване на ПТП с цел единствено и само да увреди И. Т., да го принуди да спре и да започне да налага своето мнение, че видите ли той е прав и ако трябва И. Т. намирайки се на път с предимство, ще спре и ще даде предимство на частния тъжител. Това сочи за неговия агресивен характер и незачитане правата на другите. И отново считам, че цялото това наказателно производство е в противоречие с онзи основен принцип който цитирах в началото на защитната си реч, а именно, не можеш да черпиш права от собственото си виновно поведение и да търсиш възмездие в резултат на проявена от теб агресия.

Съдът дава право на **ЛИЧНА ЗАЩИТА** на подсъдимия.

ПОДСЪДИМИЯТ: Нямам какво да добавя. Съгласен съм с моя адвокат.

Съдът дава право на **ПОСЛЕДНА ДУМА** на подсъдимия.

ПОДСЪДИМИЯТ: Моля да бъде оправдан и Ж. Ж., да заплати хонорара за това дело.

Съдът, счита делото за изяснено от фактическа страна и съобщи на страните, че се оттегля на тайно съвещание.

При проведеното тайно съвещание за постановяване на присъдата, при запознаване

на съда с всички приложени доказателства, съдът констатира, че е участвал в състава на съда постановил въззивното решение по ВНЧХД № 221 по описа на ОС - Сливен за 2020 година. Това се явява абсолютно основание за отвод, съгласно чл. 29, ал. 1, т. 1 буква „а“ от НПК. Следвало е делото изобщо да не се разпределя на настоящия докладчик именно на това основание. Произнасянето с присъда по настоящото дело ще се яви абсолютно процесуално нарушение, поради което настоящият докладчик следва да възобнови съдебното следствие и да се отведе от по-нататъшното разглеждане на делото, а същото да се докладва на административния ръководител за определяне на нов докладчик.

С оглед гореизложеното съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ВЪЗОБНОВЯВА съдебното следствие по НЧХД № 1049/2023 година на СлРС.

ОТВЕЖДА съдия докладчика А Д от разглеждане на делото.

Делото да се докладва на Административния ръководител за определяне на нов докладчик.

Определението е окончателно.

Протоколът се изготви в с.з.

Заседанието по делото се закри в 14,58 ч.

Съдия при Районен съд – Сливен: _____

Секретар: _____